

CONSILIUL JUDEȚEAN DÂMBOVIȚA

DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI

Asistență socială copii: Târgoviște, str. I.C.Vissarion, nr.1, cod 130011; Tel: 0245-217686, 614615, 617042;

Fax: 0245-614623

Asistență socială adulți: Târgoviște, str. Mr.Brezișeanu, nr. 25, cod 130035; Tel: 0245-617348, 611915; Fax:0245-617348

e-mail: dgaspcdb@yahoo.com; dgaspcdb@gmail.com; website: www.dgaspcdb.ro

operator de date cu caracter perscnal nr. 8980

Nr. 10944./RP/23.03.2021

COMUNICAT DE PRESĂ

Povestea lui Costel - muzicantul...

"Este o meserie de neuitat toată viața!

Acum dacă îmi dai un acordeon... mă duc la nuntă!". (Costel)

Domnul Costel, în vârstă de 63 de ani, născut și crescut în comuna Ludești, *"în familie de lăutari"*, după cum ne povestește mândru, este în Centrul de Îngrijire și Asistență Pucioasa, din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Dâmbovița, de 3 ani. Acum își duce zilele într-un cărucior rulant, pentru că și-a pierdut piciorul stâng și a rămas și cu o pareză pe partea stângă, dar dorința de a atinge clapele acordeonului este la fel de puternică, așa cum era și în copilărie, când a învățat să cânte.

Își începe povestea la vârsta de 3 ani, de când tatăl său i-a pus acordeonul în brațe. În doar câțiva ani a ajuns să cânte la nunți și a renunțat repede și la școală, căci meseria i-a fost mai dragă: *"M-am pomenit cu lăutarii în casă. Acordeonul l-am avut în brațe de la 3 ani, de mic copil. La 8 ani cântam la nunți, lăutar de nunți. Am învățat doar 4 clase... dacă mă duceam la nunți în fiecare săptămână nu mai aveam treabă de nimic. Eram lăutar de lăutar, eu cunosc toată țara asta. Am bătut țara în lung și lat, am cântat peste tot. Aveam bani de nu știam ce să fac cu ei."*

Spune că nu îi pare rău că nu a terminat școala pentru că se consideră norocos. S-a angajat ca sudor pentru instalații la Pitești. A prins perioada în care muncitorii erau calificați la locul de muncă și, chiar și fără școală, este și sudor calificat și muzicant: *"Muzica o am în sânge, din tată în fiu."* Spune că s-a perfecționat alături de orchestra Vasile Pandelescu, din Găești.

A avut soție și 2 copii, fata Georgeta și băiatul Marian. Pentru că venea la săptămână acasă soția nu ar mai fi suportat să ducă singură povara familiei și a plecat în Ardeal, la rudele ei. A luat cu ea și fata, iar băiatul a rămas cu domnul Costel. Tânăr și inimos, acesta își amintește că s-a dus după ea, dar nu a convins-o să se întoarcă acasă, ba chiar i s-a desfăcut contractul de muncă pentru că a lipsit câteva zile de la serviciu. Nu s-a temut nicio clipă de greutățile vieții pentru că avea acordeonul și muzica în suflet. Făcea și bani, îi trecea și supărarea atunci când cânta.

Într-o zi a cântat la Slobozia Moară, la o familie bogată, povestește domnul Costel râzând. Acolo i s-a propus să fie cioban la oi și a acceptat: *"Din sudor și lăutar, am ajuns și cioban."*

Într-o zi de ciobănie a alunecat de pe un pod și și-a strivit piciorul stâng. Nu s-a dus la medic, l-a lăsat așa "vreo 10 ani". Într-o zi nefastă a făcut un accident vascular cerebral și a ajuns la spital. A suferit o paralizie pe partea stângă cu care a rămas toată viața și și-a pierdut și piciorul. Între timp, soția sa revenise acasă, la Ludești. Mergea la el la spital când și-a pierdut viața într-un accident de mașină. Copiii și-au văzut de viața lor, iar domnul Costel a fost adus la Pucioasa pentru a fi îngrijit corespunzător.

Pe fiica sa nu a mai văzut-o de foarte mulți ani, dar știe că este căsătorită tot în județul Dâmbovița, la Hulubești: "Aș vrea să o văd, este copilul meu!". Cu băiatul ține legătura deși este în Anglia. Spune că îl vizitează de câte ori vine în țară. Chiar dacă domnul Costel a moștenit meseria de muzicant de la tatăl său nu a vrut niciodată să își lase fiul să-i calce pe urme, din cauza semenilor din etnia sa, povestește dezamăgit: "Am fost în multe case de țigani și de multe ori am rămas cu un gust amar... Mulți au uitat de unde au plecat. Nu am vrut ca băiatul meu să vadă astfel de comportamente și să fie nevoit să suporte așa ceva. Acum îmi pare rău. Este, totuși, cea mai frumoasă meserie!".

Acordeonul rămâne marea lui dragoste "Mă visez și noaptea cântând. Acum dacă îmi dai un acordeon și primesc și o proteză pentru picior pot să cânt la nunți."

Reprezentanții Centrului de Îngrijire și Asistență Pucioasa au încercat să obțină o proteză pentru domnul Costel, însă medicii au spus că nu ar putea merge nici cu aceasta, din cauza parezei corpului pe toată partea stângă. Acum, domnul Costel și-a acceptat soarta. În ciuda durerilor fizice, este mulțumit pentru că are tot ce îi trebuie și este îngrijit așa cum nu ar fi fost acasă. Spune că îl vizitează fiul, fratele și sora de câte ori vin din străinătate. Își dorește tare mult să o vadă și pe fiica sa, "măcar o dată... În rest, vin toți la mine când pot, toată familia țigănească.", spune zâmbind muzicantul nostru vesel.

Deși atunci când vorbește despre muzică radiază și este extrem de energic pare totuși resemnat, este conștient că vremurile tinereții nu se mai întorc "cât o vrea Dumnezeu să mă țină, atât să fie. Nu mai cer nimic, că mă dor toate..."

DIRECTOR GENERAL,
jr. Ionela Sandu

ȘEF BIROU,
ing. Cerasela Gurgu